

> הבלוג של shahf11

29 ביוני 2008, 3:27

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

אורחת לרגע...

פורסם ב19 ביוני 2008, 13:21 בכללי

בימים האחרונים, בית החולים רמב"ם הפך לחלק משגרת יומי. כפי שכבר כתבתי אני זוכה לטיפול אוהד. לתשומת לב במינון הנכון. לרצון כן ואמיתי לעזור בכל בקשה או פנייה.

יחד עם זאת אי אפשר להמנע ממחשבות על יעול השירות והפיכתו לנעים יותר או נעים עד כמה שאפשר.

1)נתחיל בנמנמה (הידועה בשמה הישנוני פיז'מה). ממילא האדם המאושפז חולה והוא בוודאי מדוכא מזה. אז למה? למה הפיז'מה החיוורת הזו? האם הכוונה הייתה שהחולה יתמזג בתוך הפיג'מה? עד שלא יבחינו מי פה החולה ומיהי הפיג'מה? ומה זה כל הסרטים והפתחים החושפים איברים שכדאי שלא יראו לעולם????

הצעת היעול שלי היא לקנות "סטוק" של פיג'מות בצבעים עליזים. עם הדפסים של סוסונים או פיות או השד יודע מה. משהו אופטימי ושמח. אולי זה ישפיע גם על הלבוש ומצב רוח?

2) רמב"ם מכריז על עצמו כבית חולים ללא עישון. אבל משום מה כל בית החולים מסריח מעשן סיגריות. זה לא מחזה נדיר לראות חולים עם אינפוזיה לוריד ואינפוזיה לראות (סיגריה כמובן). נו אז כדאי גם לאכוף את החוק שנקבע לא?

3) בית החולים רמב"ם מנקז לתוכו את ההקרנות של כל תושבי הצפון. ישנם מספר מאיצים (אני חושבת שמהו כמו תשעה או עשרה לא בדקתי). אבל היה זה הגיוני לעשות איזה חלוקה הגיונית בין הנזקקים להקרנה. למשל חולים אשר מגיעים על אלונקה או כסא גלגלים יוכלו לשהות במקום שמכבד אותם. (ראיתי כמה פעמים אנשים קשישים וחולים שהושארו ע"י האלונקאי בפתח בלי שאף אחד יהיה לידם לשמוע מה הם צריכים. ממש כאילו שהם חפצים).

פרט לכל אלו. נדמה שבהחלט חשבו על רווחת המטופלים. ואפילו על פרטים קטנים (כגון מוסיקה נעימה בחדר ההקרנות). חדרון קטן להתלבשות של כל מטופל. (ולא פרגוד מתנפנף). ניתן להעזר בשרותים כמו דיאטנית, טיפולים אלטרנטיביים, דמיון מודרך, ציור ועוד. שאלו דברים לא פחות חשובים ביחוד לאנשים שנאלצים מסיבות כאלו ואחרות לשהות מספר שעות בתחום בית החולים.

מה דעתכם?

<< לרשומה הקודמת [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)